

Arrest

nr. 99 726 van 26 maart 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 12 november 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 oktober 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 februari 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 6 mei 2012 het Rijk binnen en diende op 11 mei 2012 een asielaanvraag in. Op 11 oktober 2012 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, tot de igbo-etnie te behoren en uit Mbanjo (Imo State) afkomstig te zijn. U behaalde in 1997 uw diploma business administration aan de universiteit van Calabar (Cross Rivers State). U verbleef daarna op verschillende plaatsen onder meer in Rivers State en in Lagos. U had een handel in kledij, juwelen, etc. Vanaf juni of juli 2011 vestigde u zich in Kano (Kano State) en startte in GSM-market (rond Zaria Road) een zaak waarbij u eten verkocht. In december 2011 ging u een relatie aan met een klant, S. O.. Op vrijdag, 20 januari 2012, was u bij een cliënte, A. (van wie u de volledige naam niet kent), rond (vermoedelijk) Wude Road, aan het koken toen leden van de Boko Haram verschillende bomaanslagen pleegden in Kano. U had zelf niets gemerkt van de aanval, maar u vernam dit van genodigden de volgende dag. Op die dag werden eveneens diverse andere plaatsen aangevallen in Kano, waaronder het politiebureau, het kantoor van de SSS (State Security Service) en het immigration office. U bleef de hele dag binnen. De volgende dag ging u met de echtgenoot van A., I., kijken naar de GSM-market en u stelde vast dat een deel van de market, waaronder ook uw zaak, vernield was. S. nam u mee naar zijn woning in New Road. U ging soms opnieuw naar uw ouders in Mbanjo (Imo State) of soms vergezelde u S. naar Lagos, omdat hij er klanten voor zijn autohandel moest zien. Vervolgens keerde u terug naar zijn woning in Kano. S. zei u dat hij u zou helpen. Hij zou u werk bezorgen in België. Gezien u niets meer had in Nigeria, ging u akkoord. U vroeg een paspoort aan en S. zorgde voor een Schengenvisum. U reisde met S. op 5 mei 2012 vanuit Lagos per vliegtuig naar België, alwaar jullie 's anderendaags aankwamen. U verbleef met S. in een voor u onbekende plaats. Na enkele dagen kwamen twee mannen in het huis. Ze zeiden dat ze S. geld hadden gegeven om seks met u te hebben. U weigerde. De twee mannen gingen weg en S. bedreigde u met de dood indien u zich niet wou prostitueren. U pakte uw spullen en vluchtte weg. S. belde u op, maar u zei dat u zich niet wou prostitueren. U verwijderde uw SIM-kaart. U vernam van A. dat S. haar had opgebeld omdat hij naar u op zoek was. U vreest dat S. u zou kunnen vinden via spirituele krachten. U vroeg op 11 mei 2012 asiel aan.

U legde ter staving van uw asielaanvraag volgende documenten voor: een Birth Certificate (met onleesbare stempel); een schrijven van de University of Calabar (dd. 21 augustus 2001) dat vermeldt dat u uw diploma business administration heeft behaald; een artikel van een krant The Guardian, dd. 21 januari 2012, "Explosions rock Kano, Govt declares curfew en een artikel van een krant The Guardian, dd. 28 juni 2012, "24 die in Kano, Taraba, Yobe blasts as police, terrorists clash".

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen onvoldoende gegevens of elementen hebt aangehaald waaruit blijkt dat u uw land heeft verlaten uit een 'gegronde vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming of dat u zich kan beroepen op bedoelde vrees of risico in geval van een eventuele terugkeer naar uw land.

U verklaarde voor het Commissariaat-generaal niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omdat u bang bent voor uw leven. U vreest immers de represailles van S. O., omdat u hem ontvlucht bent en hij geld aan u heeft uitgegeven.

Op de eerste plaats dient te worden vastgesteld dat uit uw verklaringen niet blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omwille van feiten die verband zouden houden met de in het Vluchtelingenverdrag van Genève opgesomde criteria voor de erkenning van de vluchtelingenstatus. U verklaarde met S. O. te zijn meegegaan naar België omdat hij u had gezegd dat hij u werk zou bezorgen (gehoorverslag, p. 7). U zei met hem akkoord te zijn gegaan omdat u niets meer had in Nigeria en S. u werk zou bezorgen (gehoorverslag, p. 7). U ontkende dat S. u dwong met hem mee te gaan (gehoorverslag, p. 7). U beschouwde hem als uw vriendje (gehoorverslag, p. 7). Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon "die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen". Het feit dat u niets meer had in Nigeria betreft een economisch motief en valt als dusdanig buiten het toepassingsgebied van voornoemd verdrag. U beweerde verder één keer het slachtoffer te zijn geweest van een aanval van Boko Haram op 20 januari 2012 in Kano, maar u toont niet aan dat u specifiek werd gevisieerd bij dit incident of in hun negatieve belangstelling stond. U zei immers niet te hebben gezien wie uw zaak vernielde (gehoorverslag, p. 6) en bovendien niet alleen uw zaak was vernield, maar tevens andere delen van de GSM-market (gehoorverslag, p. 7). Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u na de aanval van 20 januari 2012 herhaaldelijk op en af reisde tussen Kano, Lagos en uw ouders in Imo State,

waaruit kan worden afgeleid dat u zich niet onveilig voelde in Kano of er vreesde voor uw leven, laat staan dat u er enige vervolging vreesde in de zin van het vluchtelingenverdrag. U zei ook geen verdere problemen te hebben gekend in Kano tot uw vertrek in mei 2012 (gehoorverslag, pp. 7 en 8).

Bovendien kunnen met betrekking tot de door u aangehaalde bedreigingen (met de dood) door S. O. bij terugkeer naar uw land van herkomst, de volgende ernstige bedenkingen worden gemaakt.

Zo bevatten uw verklaringen geen concrete elementen die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. Op de vraag van het Commissariaat-generaal waarom u niet kan terugkeren naar Nigeria, zei u het niet te weten, maar dat u wel bang bent. Wanneer u werd gevraagd voor wat of wie u bang bent, zei u misschien voor uw leven te vrezen en S. alles kan doen (gehoorverslag, p. 8). Op de vraag van het Commissariaat-generaal hoe S. u zou kunnen vinden, zei u dat er manieren zijn om iemand op te sporen, waarmee u nogal vaag verwees naar spirituele krachten (gehoorverslag, p. 8). Vervolging door spirituele krachten is echter gestoeld op bijgeloof en als dusdanig niet objectief te toetsen. Bovendien kunnen vage verklaringen over bovennatuurlijke krachten allerm minst volstaan om aan te tonen dat u geen intern vluchtalternatief heeft bij uw terugkeer naar Nigeria. Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u zich niet bij uw ouders kon vervoegen in Imo State, antwoordde u dat het een dorp is; dat men er niet lang kan blijven en ze hun eigen problemen hebben (gehoorverslag, p. 9). Wanneer u door het Commissariaat-generaal werd gevraagd wat u met dit laatste bedoelde, zei u nogal vaag dat er jaloerse mensen zijn die iemand schade proberen toe te brengen en voegde u er aan toe dat uw ouders ziek zijn nu, maar kon u niet preciseren wie of wat u met die "jaloerse mensen" bedoelde (gehoorverslag, p. 9). U maakte echter geen gewag van het feit dat S. uw ouders zou hebben opgezocht, laat staan hen zou hebben bedreigd. Op de vraag van het Commissariaat-generaal of u niet in andere steden zou kunnen verblijven, zoals Calabar waar u gestudeerd zou hebben, zei u dat het leven er te moeilijk is, hetgeen bezwaarlijk als een afdoende argument kan worden weerhouden om aan te tonen dat het intern vluchtalternatief voor u niet open staat. Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u behoorlijk zelfredzaam bent. U behaalde een universitair diploma in 1997 (gehoorverslag, p. 4); u verbleef op diverse plaatsen in Nigeria om te werken (gehoorverslag, p. 3) en u startte een nieuwe zaak op in Kano (gehoorverslag, p. 3).

Verder, en niet in het minst, heeft u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Nigeria niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten of hun vertegenwoordigers. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat mensenhandel in Nigeria wettelijk verboden is en dat de Nigeriaanse overheid de laatste jaren blijk heeft gegeven van een alsmaar striktere naleving van deze wet en van daadwerkelijke bestraffing van personen die betrokken zijn bij mensenhandel. Daarenboven voorzien zowel de Nigeriaanse regering als diverse andere niet-gouvernementele organisaties in materiële en morele bijstand van slachtoffers van mensenhandel die naar Nigeria terugkeren. Er is bovendien een federale organisatie die door de overheid in het leven werd geroepen en die verantwoordelijk is voor de opvang, bescherming en re-integratie van slachtoffers van mensenhandel, het National Agency for Prohibition of Traffic in Persons (NAPTIP). Dit orgaan is ook actief in onder meer Lagos, waar u gewoond heeft (gehoorverslag, p. 3). Hieruit blijkt dat u desgevallend bij terugkeer naar Nigeria mogelijk beroep zou kunnen doen op de autoriteiten of het NAPTIP voor wat eventuele bedreigingen vanwege S. betreft. U zei geen bescherming te kunnen zoeken bij de autoriteiten omdat u alleen zou zijn en zij er niet mee inzitten (gehoorverslag, p. 9), hetgeen uiteraard geen afdoende verantwoording vormt om geen beroep te doen op de bescherming van de autoriteiten van uw land van herkomst. U zou immers, zoals hiervoor werd uiteengezet, beroep kunnen doen op een organisatie of het NAPTIP om u bij te staan.

Bijgevolg kan op basis van uw verklaringen niet besloten worden tot het bestaan in uw hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande conclusies niet wijzigen. Het door u voorgelegde Birth Certificate (met onleesbare stempel) geeft een aanwijzing met betrekking tot uw geboorteplaats en –datum maar bij gebrek aan een officieel identiteitsdocument op uw naam en met uw foto kan er niet worden nagegaan of dit document op u van toepassing is. Bovendien betreft dit document een kleurenkopie (met onleesbare stempel), hetgeen makkelijk te vervalsen is waardoor er geen enkele bewijswaarde kan aan worden gehecht. Het schrijven van de University of Calabar (dd. 21 augustus 2001) vermeldt enkel dat u uw diploma business administration heeft behaald, hetgeen in het kader van deze beslissing niet ter discussie staat. De artikelen uit de krant *The Guardian*, dd. 21

januari 2012, "Explosions rock Kano, Govt declares curfew en de krant The Guardian, dd. 28 juni 2012, "24 die in Kano, Taraba, Yobe blasts as police, terrorists clash", gaan over de gebeurtenissen in Kano in januari 2012 en juni 2012, die niet in twijfel worden getrokken. Uw naam wordt niet vernoemd in deze artikelen (gehoorverslag, p. 4). U bent tot slot niet in het bezit van enig document ter staving van uw identiteit, nationaliteit en reisweg.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Bij de uiteenzetting van het middel blijkt dat de verzoekende partij opkomt tegen de inhoudelijke motieven van de bestreden beslissing en wil dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de feitelijke beoordeling overdoet. Zij voert dan ook de materiële schending aan.

3. Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, die zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; RvS 21 novembre 2012, nr 221.449; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielerelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2. Verzoekster verklaarde dat ze naar België kwam omdat haar handel vernield was bij een bomaanslag, en haar toenmalige partner S. haar een job in België beloofd had. Toen zij in België gedwongen werd om zich te prostitueren, vluchtte ze weg bij S. en vroeg asiel aan.

3.3. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legde enkel een kleurenkopie van een geboorteakte neer, waaraan geen geloof kan worden gehecht nu fotokopieën gemakkelijk te vervalsen zijn met allerhande knip- en plakwerk en aldus geen bewijswaarde hebben (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135), en niet kan komen vast te staan of dit document verzoekster toebehoort. Dat verzoekster geen originele identiteitsdocumenten met foto neerlegt, klemt temeer nu zij op legale wijze naar België reisde zodat verwacht mag worden dat zij minstens haar paspoort neerlegt. Voorts houdt verzoekster een profiel voor van zakenvrouw en heeft ze gestudeerd. Verzoekster adstrueert dit echter niet, toont niet aan dat ze een handel uitbaatte op een GSM-markt, noch dat deze vernield werd. De toegevoegde krantenartikelen betreffen de incidenten die in 2012 plaatsvonden en die niet worden betwist, maar berichten niet over verzoekster. Daargelaten dat verzoekster niet aantoonde dat haar voormalige partner S. haar paspoort inhield, heeft verzoekster ook geen problemen met haar nationale autoriteiten zodat evenmin wordt toegelicht waarom ze alsnog nalaat haar identiteit aan te tonen. Voor zover verzoekster het slachtoffer was van mensenhandel kan redelijkerwijze verwacht

worden dat eens zij op vrije voeten was, zij dit zou aangegeven bij de Belgische autoriteiten, wat verzoekster echter niet heeft gedaan (gehoorverslag CGVS, p.8). Verzoekster blijft aldus bij loutere beweringen terwijl van een zakenvrouw minstens kan verwacht worden dat ze zich informeert over de over de aard en inhoud van de job die ze in Europa moest uitvoeren. Verzoekster biedt hiervoor geen aannemelijke verklaring, wat de geloofwaardigheid van haar asielmotieven ondergraaft.

3.4. De commissaris-generaal oordeelt terecht dat verzoekster niet persoonlijk werd geïdoleerd nu bij de aanval niet enkel haar winkel maar verschillende delen van de markt werden vernield en ze zelf verklaarde dat ze niet aanwezig was bij de aanval maar enkel op het nieuws vernam dat deze uitgevoerd werd door de Boko Haram. Bovendien maakte de aanval op haar winkel niet de rechtstreekse aanleiding uit van haar vlucht nu zij na de aanval nog herhaaldelijk terugkeerde naar Kano. Verzoekster verklaart dat ze haar land verliet toen haar partner S. haar een job had beloofd in België, en ook het verzoekschrift verwijst naar "economische motieven". De Raad stelt aldus vast dat de commissaris-generaal terecht heeft geoordeeld dat uit de door verzoekster aangebrachte elementen geenszins kan blijken dat zij persoonlijk werd geïdoleerd door de Boko Haram, en zij zelf ontkent haar land van herkomst te zijn ontvlucht omdat zij nood had aan internationale bescherming.

3.5. Verzoekster is haar land niet ontvlucht. Verzoekster meent "*om allerlei culturele en traditionele redenen geïdoleerd*" te worden bij haar terugkeer naar Nigeria en/of het slachtoffer te worden van mensenhandel. In tegenstelling tot wat in het verzoekschrift wordt beweerd, is het wel degelijk mogelijk beroep te doen op de bescherming van de Nigeriaanse autoriteiten (zie informatie in administratief dossier). Voorts staat verzoekster niets in de weg om zich desgevallend elders te vestigen in Nigeria. Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij alvorens op zoek te gaan naar internationale bescherming, hij alle vormen van nationale bescherming waarop hij aanspraak kan maken, uitput. Aldus maakt verzoekster hoe dan ook niet aannemelijk in aanmerking te komen voor internationale bescherming. Dit blijkt tevens uit de vaststelling dat verzoekster toen haar gevraagd werd waarom ze niet terug kan keren naar Nigeria, zij in eerste instantie antwoordde "*ik weet het niet*", en vervolgens aangaf "*voor alles*" bang te zijn, doch dit geenszins kan concretiseren en niet verder komt dan dat haar voormalige partner S. haar misschien zou kunnen opsporen, op allerlei manieren zoals "*Charms, juju, spiritisme*" (gehoorverslag CGVS, p.8). Dergelijke vage argumenten of lokaal bijgeloof kunnen bezwaarlijk een nood aan internationale bescherming aantonen.

3.6. Het diploma van de "University of Calabar" kan in zoverre dit stuk authentiek is, enkel aantonen dat verzoekster gestudeerd heeft. De in het verzoekschrift aangevoerde argumenten, met name dat zij "*al jaren niet meer in die dorpsgemeenschap verblijft en alleenstaande vrouwen zoals zij daar in elk geval niet aanvaard worden*", er "*dient rekening te worden gehouden met het traumatiserend karakter van de gebeurtenissen in Kano, die haar meer kwetsbaar hebben gemaakt, nu zij alles kwijt is geraakt wat ze had opgebouwd*" en "*het feit dat zij slachtoffer is geworden van S., die haar in de prostitutie wou drijven*" en "*Ook deze ervaring heeft haar zelfbeeld danig beschadigd en haar weerbaarheid om voor zichzelf op te komen is daardoor zwaar gehavend*", tonen geen vervolging aan. Bovendien is verzoekster een zakenvrouw die hogere studies deed, wat strijdig is met het thans naar voor geschoven kwetsbaar profiel. Verzoekster beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het louter herhalen van haar voorgehouden vluchtrelaas. Als dusdanig wordt er evenmin afbreuk gedaan aan de bevindingen van de commissaris-generaal die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

3.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen. Evenmin toont verzoekster aan op basis van dezelfde motieven aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig maart tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK